

Pace

Împreună cu viața, o altă valoare astăzi foarte fragilă: pacea.

Primul mod de a construi pacea este acela de a elimina *ideea de dușman, de rival, de concurent*. Dacă *celălalt* va fi mereu considerat un frate, unul care călătorește împreună cu tine pe stradă, nu vor fi niciodată violențe și conflicte.

Pacea, astăzi, este atât de fragilă! Ajunge să dăm o privire rapidă la nivel internațional pe planeta noastră. În ultimii 40 de ani, de exemplu, 130 de conflicte armate cu un număr de 32 de milioane de morți în toată lumea. Alături de aceștia, mii de oameni vor continua să moară din cauza armelor produse și la noi în Europa, unde continuă fabricarea și vânzarea acestora. Multe alte țări, chiar dacă nu au războaie în prezent, trăiesc sub teroare și frică.

Pacea nu este doar ceva de negativ (absența violenței și a războiului), dar este mai mult decât atât o valoare pozitivă: depinde de realizare, de armonia socială, de dreptate, de egalitatea posibilităților...

Pacea este un lucru important!

Văd o procesiune de furnici se grăbesc, pentru că iarna nu așteaptă; singura lor comoară sunt boabele. Nu au timp de arme, deși au mulți dușmani; arma lor este răbdarea, unitatea, înțelegerea. Oamenii au ales să vorbească în van... iar pacea le scapă printre degete!

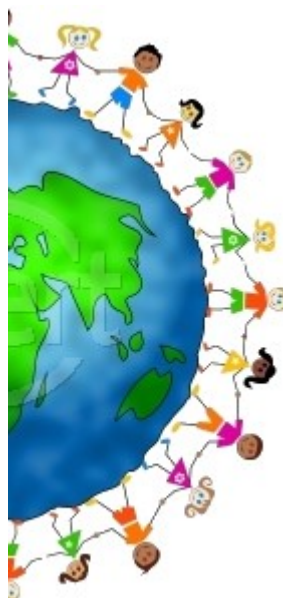
...un viitor de pace!

Câteva fragmente din scrisoarea fratelui Roger din Taizé, publicată în timpul întâlnirii europene a tinerilor la Lisabona.

«Dumnezeu pregătește pentru voi un viitor al păcii, nu al dezastrului. Dumnezeu vrea să vă dea un viitor și o speranță.» Mulțimile aspiră astăzi la un viitor de pace, la o umanitate eliberată de amenințări, de violență. Dacă unii sunt cuprinși de neliniștea viitorului și se simt imobilizați, alți tineri sunt inventivi, creatori, nu se lasă antrenați de descurajare. Ei știu că Dumnezeu nu ne-a făcut ca să fim pasivi. Pentru ei, viața nu este o serie de întâmplări nefericite; sunt conștienți că ceea ce poate paraliza ființa umană este scepticismul și descurajarea, de aceea, caută din tot sufletul să pregătească un viitor de pace. Mai mult decât își pot imagina, fac din viața lor o lumină care strălucește împrejurul lor. Mulți au curajul de a

fi purtători de pace și de încredere acolo unde există tulburări și împotriviri, continuând să aibă încredere chiar și atunci când încercarea sau eșecul atârnă pe umerii lor... o inimă simplă caută să trăiască momentul prezent, să primească fiecare zi ca pe un dar al lui Dumnezeu. Spiritul de simplitate nu se întrevede oare în bucurie și seninătate?

O inimă simplă nu are pretenția de a înțelege totul. E susținută de propria credință. Ea își spune: puținul pe care îl percep, alții îl înțeleg mai bine și mă ajută să urmez calea. Simplificându-ne viața, ne îngăduim să o împărțim cu cei mai puțin norocoși, acolo unde există boală, sărăcie, foamete? e un mod de a construi pacea în jurul nostru!

Un bătrânel slab, cu ochelari grei, sub un soare puternic, așezat pe o bancă cu o carte în mână. În jurul lui copiii aleargă în sus și-n jos cu zâmbetele lor pline de viață, jucându-se cu niște pistoale și alte arme de jucărie: „Pac! Pac!”. „Te-am omorât, ieși din joc!”. „Te-am nimerit..!”. Bătrânul îi privește câteva minute, apoi se apropie și întreabă: „De-a ce vă jucați?”. „Ne jucăm de-a războiul!” răspund entuziasmați copiii. Bătrânul îi privește zâmbind:

„De ce nu vă jucați de-a pacea?”

„E o idee bună!” răspund copiii. Se adună toți și încep să discute... se gândesc puțin, după care tăcere de mormânt. Un copil se apropie de el și-i spune: „Dar cum se joacă de-a pacea?”.

Ce lume mai e și asta în care copiii nu știu să se joace de-a pacea?

De fapt, trăim într-o societate care a fost definită „un rezervor de violență”: bătăi, violențe, certuri, geamuri sparte, copăcei ruși, descărcări nervoase, insulte...

Au fost întrebați peste 20 000 de tineri din diferite școli: „Când vezi că cineva este bătut, cum reacționezi?”. 65% au răspuns: „Depinde cine îl bate!” sau „O iau la fugă sau mă opresc să văd!”. „E mai bine să-ți vezi de treaba ta!” astăzi a devenit o lege universală.

...în propriile familii!

Valoarea păcii este actualizată atunci când începem s-o trăim în propria casă. Deseori, demonstrăm atât de puțin afect celor pe care-i iubim cel mai mult! Facem multe complimente colegilor sau șefilor noștri, dar uităm de fiii noștri, de partenerul de viață, de părinți... Nu lăsați să treacă nici o zi fără a vedea și a spune ceva plăcut celor de lângă noi. Uneori, poate va fi greu.. Trebuie să căutați mereu partea frumoasă din ceilalți și să spuneți: „Acest aspect este într-adevăr minunat!”; „Ceea ce ai făcut este într-adevăr bine!”